

EEN FOKKER DONEERT

Sheila Overbeek (kennelnaam van Quada Presta) stond in blad 7 (45ste jaargang) omdat ze met haar Riesenschnauzer Peper en Zout IPO I (in de africhting) heeft behaald.

Inmiddels is haar Riesenschnauzer Presta ook Ned. Kampioen geworden en na twee niet geslaagde pogingen om haar teef Presta gedekt te krijgen is Presta nu moeder geworden van 11 pups die op 18 mei jl. werden geboren. Presta kreeg 7 reuen en 4 teven.

Sheila leeft dag en nacht met haar pups en ze heeft er alles voor over om ze een goed tehuis te bieden. En ze doet het ook nog eens alleen want ze heeft geen partner. Wat ik erg opmerkelijk vond is het feit dat ze een pup wilde doneren aan het KNGF, een instituut om blindengeleidenhonden op te gaan leiden.

Sheila is helemaal verliefd op haar Riesenschnauzer, het is een geweldige hond die ook nog eens IPO heeft gedaan. En ze dacht "Als je jezelf nu niet kunt redden omdat je invalide bent, wat zou het dan heerlijk zijn om een hond als Presta in huis te hebben". Sheila heeft contact met die instantie opgenomen en die kwamen bij haar thuis toen de pups 6 weken oud waren, om te kijken of de moeder Presta (omdat ze IPO had gedaan) niet agressief zou zijn. Moeder en de pups werden goedgekeurd. Sheila heeft er het wel moeilijk mee, want ze gaat afstand doen van een pup die een bijzondere toekomst tegemoet gaat.



De pup gaat met 7,5 week naar de pleegouder. Daar blijft hij 12 tot 16 maanden. De pleegouder doet de basiscursussen met hem. Hierna gaat hij naar de hondenschool van het KNGF in Amstelveen waar hij 3 weken een basistraining en een gewenningsperiode krijgt. In deze periode gaan ze veel met de hond naar de bossen. Ze kijken hoe hij functioneert.

Wanneer de hond goed wordt bevonden gaat het grote traject starten. Dit traject duurt circa 6 tot 8 maanden. De hond zit dan intern in Amstelveen en krijgt een vaste begeleider. Door de weeks trainen ze dagelijks met de hond en in het weekend heeft de hond vrij. In de kennels leven de honden met zijn tweeën in een grote ruime kennel. Na de grote training komt de Grote dag: een nieuwe baas. Dit kan een blind iemand zijn, maar ook iemand met autisme of een veteraan met PSS.

De nieuwe eigenaar gaat twee weken intern trainen.

Dit betekent dat de cliënt twee weken in een soort van hotelkamer verblijft, de 1ste week blijft de hond 's avonds in de kennel, maar de 2e week verblijft de hond ook 's nachts bij de cliënt. Gaat dit goed dan gaat de hond met de cliënt mee naar huis waar beiden ook nog thuis getraind gaan worden.

De KNGF kwam bij Sheila toen de pups 7 weken oud waren. Door een gedragstherapeute van de KNGF werd een gedragstest gedaan. Moeder Presta moest in de tuin en ook Sheila moest weg en vooral haar mond dichthouden. Dit zal wel moeilijk voor haar zijn geweest want het is een spraakwaterval. De pups werden in een aparte ruimte getest op diverse dingen. De eerste indruk met het vasthouden van de pup was erg belangrijk, hing hij slap, likt hij veel, bijt hij veel, slaapt hij of spant hij bij het neerzetten.



Daarna werden de pups om beurten in een afgebakende ruimte geplaatst om te kijken of hij/zij onderzoekend was, zijn er stresssignalen, hoe is zijn neusgebruik en zoekt hij steun? Daarna riep de puppytester de pups, komt de pup direct naar je toelopen en hoe is zijn houding? Lopen de pups los mee met de gedragstherapeute, loopt hij voor de voeten of tussen de voeten en wat doet hij als de gedragstherapeute links- of rechtsom loopt? Vervolgens werd er gebruik gemaakt van een vreemde puppydummy, apporteert de pup, heeft hij hulp nodig of bijt hij erop? Gekeken werd ook naar het gedrag van de pups op een onbekend voorwerp, een houten eend aan een touwtje (waar natuurlijk alle pups aan gingen trekken) en een blikje met steentjes, maar ook daar reageerden ze allemaal normaal op.

Sheila had voor zichzelf al een pupje op het oog voor het KNGF maar de keuze bleek achteraf een totaal ander hondje te zijn, een pupje wat erg zachtvaardig is en niet te dominant. Dit omdat ze bij het KNGF niet aan Schnauzers gewend zijn. Dus Adonis werd het, hij gaat waarschijnlijk een grote toekomst tegemoet.



Adonis is inmiddels door Sheila naar het KNGF gebracht en die hebben hem herdoopt tot Presto, een eerbetoon aan zijn moeder. Hij wordt eerst in een herderpleeggezin geplaatst omdat het KNGF vindt dat een Schnauzer daar wel op lijkt. Mijn vraag aan Sheila is, waarom ze dit gebaar heeft gemaakt naar de KNGF beantwoordt ze met:

“Ik doe nooit aan goede doelen, maar als ik maar één persoon kan helpen met mijn pupje dan heb ik het er graag voor over”. Ze wil ook graag zelf een pupje aanhouden uit dit nest, het zal ook voor moeder Presta leuk zijn als er een pup blijft.

“Wil je nog iets meegeven aan ons fokkers, want van deze geste ben ik erg onder de indruk”? Ze zegt “Ik zou het geweldig vinden als de fokkers onder elkaar wat hartelijker zouden kunnen reageren naar elkaar toe, de ene hand wast de andere”. Sheila’s woorden kan ik alleen maar ondersteunen.



Namens uw bestuur, Doreen de With

Wat kan Presta?

